

[Miljøministeren]

vendige dybtgående folkelige holdningsændringer, som gerne skal slå igennem i Rio.

Forhandling

Løvig Simonsen (S):

Lad mig starte med at sige tak til statsministeren, udenrigsministeren og miljøministeren for deres besvarelse her i dag. Jeg er enig i, at konferencen i Rio bliver særdeles afgørende ikke kun for, hvad vi gør herhjemme, men også for, hvad der kan gøres i global sammenhæng.

Siden Brundtlandrapportens udgivelse i 1987 har vi lært, at for at få standset ødelæggelsen og begynde på genopretning af vort miljø må vi tænke i helheder og ikke kun løse problemerne sektorvis. Vi har også erfaret, at vi må ændre adfærd; ellers får vi ikke en bæredygtig udvikling. Vi ved, at det er den industrialiserede del af verden, der står for størst forurening og ressourceforbrug, og vi har erkendt, at udviklingslandenes miljøproblemer kun løses ved, at der sikres dem bedre levevilkår.

Denne viden afspejler sig også i den øgede miljøbevidsthed, som vi alle giver udtryk for, og som så småt begynder at afspejle sig i danskernes ændrede adfærd. Den afspejler sig også i vor støtte til de organisationer og grupper, der arbejder i udviklingslandene med miljøforbedrende og naturbevarende aktiviteter, enten det er Verdensnaturfonden, Regnskovsgruppen Nepentes, Mellemløkeligt Samvirke eller Operation Junglevagt.

For Socialdemokratiet er støtte til udviklingslandene og miljøstøtte en politik, der er lige så gammel som bevægelsen selv. Det kan udtrykkes med ét ord: solidaritet. Solidaritet anerkender ingen grænser; det gør forurening jo heller ikke.

Det er vor opfattelse, at de stigende krav, befolkningen stiller til et rent og godt miljø, skal afspejles i de beslutninger, der bliver truffet her i Tinget. Ikke mindst vil der fremover være behov for en stærkere sammentænkning mellem økologi og økonomi, således at vor økonomiske politik fremmer en miljørigtig udvikling. Dette fører hen til, at vi i vor handels- og produktionspolitik må lade prispolitikken afspejle de reelle omkostninger, ikke mindst miljøomkostningerne, og derved fremmer man, at hele produktets livscyklus afspejler sig i varens pris. Det er udmærket med frivillige aftaler, men

det er efter Socialdemokratiets opfattelse på tide, at der tages fat på de økonomiske styringsmidler, der afspejler varens reelle pris.

Et af de tiltag, der har været debatteret i spørgsmålet om miljø og økonomi, har været omsættelige forureningstilladelser. Vi har klart taget afstand fra dette forslag, og det er også vores opfattelse, at dette ikke er vejen frem, heller ikke selv om man vil tildele udviklingslandene en højere kvote tilladelser. Det bliver købers marked, og et fattigt udviklingsland vil være alt for let at overtale til en produktion, vi ikke selv vil acceptere. Producenten må ikke slippe uden om at opfylde de miljøkrav, der stilles i andre lande. Dette vil være et af de væsentligste krav til et kommende Earth Charter.

Det er også en forudsætning, at der er overensstemmelse mellem de krav, vi stiller til os selv, og de krav, vi stiller til andre lande. Vi har med rette i Danmark sammen med de øvrige nordiske lande været stolte af vores miljøprofil, men det forudsætter så også, at vi vil være villige til fortsat at markere en offensiv og progressiv miljøpolitik. Jeg tænker her på en lang række redegørelser og handlingsplaner, der skal debatteres her i Folketinget i de kommende måneder, såsom energiredegørelse, trafikredegørelse, affaldsredegørelse m.m. Det bliver spændende at se, hvilket udfald disse debatter får. Resultaterne heraf vil få afsmittende virkning på de endelige indstillinger til Riokonferencen.

Jeg synes, vi her godt kan se tilbage på en lang række miljøtiltag, som også Socialdemokratiet har været med til at gennemføre ikke alene herhjemme, men også i EF, som f.eks. flaskegenbrug, bilkatalysatorer og herhjemme vor indsats for genbrug, men ikke mindst gennemførelsen af en CO₂-afgift. Må jeg for øvrigt udtrykke min tilfredshed med, at miljøministeren så klart har meldt ud om en opstramning af afskaffelsen af de ozonnedbrydende gasser. Det er sådanne handlinger og indstillinger, der giver Danmark et forspring. Tænk, hvis vi kunne have sagt det samme om vor indsats for beskyttelse af vort vandmiljø!

Jeg synes også, at vor indsats for miljøforbedring i Østeuropa fortjener anerkendelse. Det viser, at vi også er villige til at tilvejebringe økonomiske midler til de befolkninger, som i dag lider under de tidligere magthaveres miljø- og naturødelæggende politik.